

TEXT ANNIE

70. I

~~WARBUCKS:~~

~~(börjar ta av ANNIE's gamla medaljong)
Så, nu lägger vi av den här gamla trasiga och...~~

ANNIE:

(drar sej undan WARBUCKS, skriker)
Nej! Snälla du, låt bli, jag vill ha kvar min medaljong.
Jag vill inte ha någon ny.

WARBUCKS:

(följer efter ANNIE när hon drar sig undan)
Annie, vad är det?

ANNIE:

~~(faller gradvis in i hysterisk gråt, fingrar på sin medaljong)~~

Den här medaljongen, mamma och pappa gav mej den när... när dom lämnade mej på hemmet för föräldralösa barn. Och dom skrev ett brev också. En dag kommer dom och hämtar mej. Skrev dom. Det känns... åh, det är klart jag vet - att få va med dej här under julen... jag är så lycklig över det. Men... jag vet inte hur jag ska säga det... Det finns en sak här på jorden, som jag önskar mej mer än allt annat... och det är att hitta min mamma och pappa. Och få va som andra barn, med egna föräldrar.

(ANNIE får ett hysteriskt gråtanfall. ANNIE springer till GRACE som kommit tillbaka vid ljudet av ANNIES gråt. GRACE håller om henne, och försöker trösta henne, medan WARBUCKS står där hjälplös, bedövad, förvirrad, totalt oförmögen att hjälpa ett gråtande barn.)

~~WARBUCKS:~~

~~Annie... allt kommer att bli bra... jag ska hitta dom åt dej... jag ska hitta dina föräldrar åt dej.~~

~~(DRAKE och de andra tjänarna, som har sett och hört lite grann av vad som försiggått mellan WARBUCKS och ANNIE, kommer in för att hjälpa till)~~

~~GRACE:~~

~~Såja, trösta dej nu, min lilla flicka.~~

74